Lasten Kirjasto N:o 1.

Ja Nuorten

Lasten kaunistus.

Lasten saarna.

Esitti

Fr. Lundgrén.

Suomensi J. J.

Raumalla 1896.
Rauman Kirjapaino Osakeyhtiö.

Raumalla,
Rauman Kirjapaino-Osakeyhtiön Kirjapainossa,
1896.

Lasten kaunistus.

„Lapset, olkaat kuuliaiset wanhemmillenne kaikissa; sillä se on Herralle hywin otollinen".

Jumalan sana on hywin rikasta. Se sisältää tärkeitä opetuksia kaikille säädyille ja ikäluokille. Juur'ikään lujimme sanasen, mikä koski lapsia. Se koskee teitä. Ottakaa siitä tarkka waari! Sillä se on Herra, joka puhuu, ja Hänen sanaansa ei woi kukaan waaratta ylenkatsoa. Tätä sanaa tottelemalla woitte walmistaa itsellenne suuren siunauksen. Sillä tämä on ensimäinen käsky, johonka lupaus on yhdistetty.

Jumala puhuu tässä hywin rakkaasti teille, sanoessaan: „Lapset!" Siten tahtoo hän teitä tarkkaamaan, mitä hän aikoo teille sanoa. Syytä olisi hänellä kyllin nuhdella teitä; mutta hän puhuu aiwan ystäwällisesti teille, nuhtelematta teitä ollenkaan. Ei mitään kowia sanoja, sulaa rakkautta wain! Monelta lapselta puuttuu sekä

isä että äiti. Toisilla on isä ja äiti jotka eiwät huolehdi heistä. Toisilla taas on wanhemmat, jotka tosin antawat lapsilleen ruokaa ja waatteita, mutta ei koskaan ystäwällistä silmäystä, eikä ystäwällistä sanaa. Nuo wähäiset lapsiraukat nukkuwat ja heräämät kowiin sanoihin ja kiroukſiin. Sellaisillekin turwattomille lapsille puhuu Jumala tässä. Heille tarjoutuu hän isäksi, sanoessaan, „te lapset!" Hän tahtoo puhutella teitä.

Mitä hän tahtoo sitten? Hän tahtoo tehdä teidät onnellisiksi. Näin ollen, tulee teidän pienen Samuelin kanssa wastata: „Tässä me olemme, puhu Herra, sillä sinun palwelijasi kuulewat". Mutta mitenkä tahtoo Herra tehdä teidät onnellisiksi? Wastaus: Kuuliaisuudella isää ja äitiä kohtaan. Hän sanoo: „Lapset, olkaat kuuliaiset wanhemmillenne kaikissa!" Muutamat lapset eiwät tottele ollenkaan, waan uhoittelewat, sekä lempeitä että wakawia käskyjä. He woiwat puhjeta kowiin sanoihin, taikka käytöksellään osoittaa tottelemattomuuttaan.

Niistä langettaa Jumalan sana ankaran tuomion: „Joka isänsä hylkjää, pitää häwäistämän ja joka äitinsä murheellisekſi saattaa, se on kirottu Herralta.“ Tämä merkitsee, että heidän käy hywin huonosti. Toiset tottelewat tosin, mutta wasta uudistettujen käskyjen jälkeen. Ei niin lapset! Huomattuanne wanhempainne silmistä mitä he toiwowat, kiiruhtakaa oitis täyttämään heidän tahtonsa. Totella oitis on aina paljon helpompaa kuin totteleminen monta käskyä saatuaan. Sentähden on teidän tottelemineu wanhempainne pienintäkin wiittausta. Te muistatte warmaankin pientä Samuelia. Taikka kuinka? Eräänä yönä lepäsi hän ja nukkui Herran temppelissä. Äkkiä kuuli hän äänen, joka huusi: „Samuel!“ Wastustamatta riensi hän Elin luo, ja kysyi mitä hän halusi. Olisipa Samuel saattanut wäittää, että oli pimeä, ettei hän tahtonut nousta ylös pukeutumaan y. m. mutta ei ollenkaan sellaista sanaa sanonut hän. Oppikaat tästä pienestä pojasta tottelemaan wastustamatta! Muutamilla lapsilla on se

ruma tapa, että kysywät wanhemmiltaan, miksi heidän pitää tekemän niin tai näin. Elleiwät muka käsitä syytä, niin eiwät myöskään tahdo totella. Älkää koskaan niin tehkö! Ensin tulee teidän silmänräpäyksessä totella, sitten tulette kyllä huomaamaan syyn. Ewankelista Luukas kertoo Herrasta Jesuksesta, että hän oli wanhemmilleen kuuliainen. Se merkitsee, että hän mielellään totteli wanhempiaan. Kun Maria, hänen äitinsä, käski häntä wettä noutamaan, meni hän, ja kun hänen isänsä, joka oli puuseppä, käski häntä auttamaan työssä, totteli hän ilman nurinaa ja wastawäitöstä. Ei ole siis mikään häpeä kuuliaisesti tehdä halwimpiakin töitä, koska Herra Jesus, kaikkien kuningasten kuningaskin, on tehnyt samoin. Ei hän niin tehnyt, kuin monikin pieni lapsi, lupaa tehdä. He menewät, mutta kohauttawat hartioitaan ja huulet on lerpallaan. Sellainen tapa on hywin ilkeä ja ruma. Niin ei sowi kilttien lasten koskaan tehdä, waan aina olla iloiset siitä, että saawat palwella wanhempiaan. Lapsen tulee aina

totella wanhempiaan **kaikessa**. Ainoasti yksi poikkeus löytyy. Se on sellainen, kuin **wanhempain** käsky **sotii Jumalan** käskyä wastaan. Siinä tapauksessa kuuluu: „**Enää tulee kuulla Jumalaa kuin ihmisiä**". Mutta ell'ette omantuntonne wuoksi woi totella, niin tulee teidän kuitenkin se aina nöyrästi ilmoittaa. Muutoin, waikka wanhempainne käsky tuntuisikin kowalta — niin tulee teidän kuitenkin Herran tähden totella. Se on teidän welwollisuutenne. Älkää koskaan kysykö syytä, waan juoskaa! Eräs laji tottelemattomuutta, mikä ei niin harwoin tapahdu, on siinä että lapset tottelewat wain **osaksi**. Lapsi saa esim. käskyn lukea läksynsä, ennenkuin se menee ulos. Mutta sen sijaan että hän lukisi kaikki läksynsä, lukee hän wain yhden eli kaksi. Se on wain puolinaista kuuliaisuutta; mutta puoli kuuliaisuus on aina tottelemattomuutta. Muutamat lapset **tottelewat aina**, kun **wanhemmat näkewät heitä**, mutta owat enemmän tai wähemmän **tottelemattomia** wanhempain **poissa ollessa**. Lapset, älkää kos-

kaan unohtako, että Jumala näkee teidät joka hetki! Ehkä ajattelette näin: „Me tottelisimme kernaasti, jos wain wanhempamme olisiwat waatimuksissaan kohtuullisemmat!" Oliwatpa he sitten **kohtuullisia** tai **kohtuuttomia** — niin tulee teidän totella heitä kaikissa. Älkää koskaan yrittäkö keksiä wikoja wanhemmissanne. Waikkapa he olisiwatkin **wiallisia**, niin tulee teidän kuitenkin totella heitä ja pitää waaria siitä ett'ette te **itse ole wiallisia**. Moni luulee että wanhemmilla on **liian suuret waatimukset**, ja että he tämän tähden saattawat olla tottelemattomia. Mutta ei niin. Waikka he waatiwatkin teiltä paljon, tulee teidän aina totella. Ell'ette woi, ell'ette joudu, niin olette syyttömät. Mutta tehkää aina, mitä woitte! Lyhyesti: teidän tulee totella wanhempianne **oitis**, mielellänne, **aina** ja **kaikissa**.

Minä tiedän hywin, että te usein tulette kiusatuiksi tottelemattomuuteen. Milloin nousee tuo ajatus mielessänne, että äiti on liian ankara, milloin kuiskuttaa joku tottelematon koulutowerinne korwaanne:

„Oletko sinä jo noin wanhaksi tuollainen raukka ettäs pelkäät äitiäsi!" Toinen sanoo: „Mitä tarwitsee wanhempasi siitä tietää?" Kolmas taas: „Saatathan tämän kerran tehdä näin, onhan isäsi hywä mies, ei hän siitä puhu, mitään" j. n. e. Mutta silloin on sinun sulkeminen korwasi ja pakeneminen. Sillä waarallinen wihollinen lähestyy, joka pauloihinsa on kietonut monta lasta. Warokaa wain lapset! Ja rukoilkaa Jumalaa teitä warjelemaan!

Mutta ehkä teistä tuntuu kummalliselta että teidän niin ehdottomasti tulee totella isää ja äitiä. Siihen löytyy kolme syytä. Ensimäinen syy ilmoitettiin lukemassamme raamatun lauseessa ja kuuluu näin: „**Se on Herralle hywin otollinen.**" Herra tahtoo olla oikia isänne. Ja hän on asettanut wanhempanne hoitamaan teitä. He owat hänen sijaisiansa. Kun te nyt tottelette heitä, niin tottelette häntäkin, kun te teette heidän tahtonsa, niin teette hänenkin. Jos Jumala astuisi alas taiwaasta ja käskisi esim. teitä noutamaan wettä, lakaise-

maan laattiaa, toimittamaan jotakin asiaa, elikkä muuta sellaista, niin ei warmaankaan kukaan teistä katselisi toistaan ja sanoisi: „Mene sinä, Emma, elikkä sinä Kustaa!“ Wai kuinka? Ei, jokainen rientäisi toimeen niinkuin olisi hän yksin saanut käskyn. Sillä tahdottehan Jumalaa palwella? Nyt saatte jokapäiwä käskyjä häneltä, milloin yhden, milloin toisen. Wanhempainne kautta niitä saatte, sillä Jumala on asettanut heidät ylitsenne. Jos saisittekin waikean toimen, waiwaloisen tehtäwän tai kowan käskyn, muistakaa että palwelette Herraa, sillä siten tulee työ helpommaksi. Palwelettehan sitä ihmistä, joka teille on jotakin hywää tehnyt. Ei kukaan ole kuitenkaan tehnyt teille niin paljon hywää kuin Jumala. Ajatelkaa mitä olette saaneet! Herra on antanut teille ruumiin raajoineen, silmät, korwat ja kaikki. Kuka antaa noiden hywien omenien, päärynäin ja muiden hedelmien kaswaa? Luuletteko nyt että olemme nimittäneet kaikki, mitä Jumala on antanut? Äärettömän paljon puuttuu ja en=

nen kaikkia se, että hän on antanut teille Poikansa Wapahtajaksi kaikista synneistänne. Ei kukaan ihminen ole tehnyt teille niin paljon hywää. Tahdotteko totella häntä? Te wastaatte: „kyllä!" Totelkaa siis wanhempianne! Sillä sitä Jumala teiltä waatii. Hän sanoo nimittäin: **„Lapset, olkaat kuuliaiset wanhemmillenne kaikissa!"**

Mutta minä sanoin wast'ikään että on kolme syytä miksi lasten tulee totella wanhempiaan. Ensimäinen oli että se on Herralle otollista. Toisen tahdon nyt mainita. Mutta sen tahdon tehdä, kertomalla erään kertomuksen. Tässä kertomuksessa puhutaan Erkki-nimisestä pojasta ja on se tällainen.

Oli hiljainen ehtoo. Erkin äiti oli mennyt katsomaan sairasta. Ja tuo pieni poika otti kiwitaulunsa, istahti jakkaralle isänsä wiereen ja sanoi: „Isä-hywä, anna minulle joku luku, niin näytän kuinka pian woin laskea sen!" „Kyllä", wastasi isä. „Oletko walmis?" — „Olen." — „Eräs hywä rouwa tapasi eräänä kesäaamuna owensa ulkopuolella wanhaan waatekappaleesen

kiedotun pienen poikasen. Hän ei woinut käsittää, kuka sen oli siihen pannut. Hän päätti ottaa tuon awuttoman pienokaisen hoitoonsa ja kaswattaa sitä. Hän otti hoitajan sille ja teki laskun kaikesta, mitä se tuli hänelle maksamaan. Kun poika oli täyttänyt kaksitoista wuotta, kirjoitti hän seuraawan laskun.

Hoitaja 3 wuotta 150 markan jälkeen wuodelta, waatteita 12 wuotta 30 markan jälkeen wuodelta, elatus 12 wuotta 100 markan jälkeen wuodelta, wuokra 12 wuotta 25 markan jälkeen wuodelta, opetus ja kirjat 6:na wuotena 25 markan jälkeen wuodelta, lääkäri ja lääkkeet kaikkina wuosina 15 markkaa.

Sanoppas nyt minulle, kuinka suuri summa tästä kaikesta tulee!" Erkki rupesi laskemaan ja huomasi pian että tuo pieni poika oli rouwalle maksanut 2,475 markkaa. „Woi, niin paljon rahaa!" huudahti poika. „Niinpä kyllä," sanoi isä. „Uskotko sinä, että sinä woisit maksaa niin paljon?" — „Enpä suinkaan, minulla on wain 25

penniä, minkä isoisä antoi minulle." — — „Ja tiedätkö sinä, poikaseni, että sinä olet welkaa tämän ja paljon enemmänkin eräälle rouwalle?" — Erkki wapisi. „Minäkö, isä?" — „Niin, etkö sinä ole kahdentoista wuoden wanha? Ja mikä hywä rouwa se oli, joka hoiti, waatetti, elätti ja kaswatti sinua? Minä luulen, ettäs olet unohtanut, kuka kaikkea tätä on sinulle tehnyt, kun sinä aamulla näytit niin nyrpeältä ja astuit niin hitaasti, kun äitisi lähetti sinut asialle."

Niin paljon olette tekin welkaa wanhemmillenne ja wieläpä enemmänkin. He owat rakastaneet teitä, he owat rukoilleet puolestanne, he owat walwoneet ylitsenne, he owat kantaneet teitä, niin — kuka woi luetella kaikkia, mitä he owat tehneet teidän hywäksenne? Katsokaa, millaista huolta ja millaista kärsiwällisyyttä he osoittawat hoitaessaan teidän nuorempia weljiänne ja siskojanne? Samalla tawalla owat he hoitaneet teitäkin. Älkää koskaan sitä unohtako! Siinä on nyt kylläkin waikuttawia

syitä, että olette kuuliaiset wanhemmillenne. Ajatelkaa aina Erkkiä ja hänen laskuansa, kun saatana kiusaa teitä tottelemattomuuteen!

Nyt olen maininnut kaksi syytä, miksi lasten tulee olla kuuliaiset wanhemmilleen, mutta mainitsematta on wielä yksi syy. Kuuliaisuus wanhemmille tuottaa suuren siunauksen. Käsky siitä on ensimäinen, mihinkä lupaus on liitetty. Lupaus kuuluu näin: „**Ettäs menestyisit ja kauwan eläisit maan päällä.**" Alkujaan oli se tarkoitettu Israelin lapsista ja Kaanaan maasta. Jos he tottelisiwat wanhempiaan, niin menestyisiwät he Kaanaan maassa. He tekiwät niin ajaksi ja niinkauwan kuin heidän käwi hywin. Mutta pian kyllä rupesiwat he unohtamaan tämän käskyn. Sensijaan että olisiwat auttaneet wanhoja wanhempiaan, sanoiwat he heille: „Temppelille on se annettu, jolla sinä olisit woinut hyötyä minusta." Senpätähden käwikin heidän pahasti, kowin pahasti. Ajatelkaa Absalomia! Hän oli myös tottelematon. Sentähden oli hänen loppunsa

surkea. Samoin käy teidänkin jos olette tottelemattomia. Mutta kuuliaisten lasten käy aina hywin. Sillä Jumala itse on niin luwannut. Eikä hänen sanansa woi mennä turhaan. Katso, kuinka käy jokapäiwäisessä elämässä! Kuka tahtoo tottelemattomia lapsia, kuka heistä huolii? Kuka tahtoo auttaa heitä? Ei kukaan. Kuuliaisia lapsia sitäwastoin tahtoo jokainen auttaa. Tässä luwattu hywyys on kuitenkin ainoastaan ajallista hywyyttä. Mutta kaikki hengellinen hywyys, nimittäin ijankaikkisen autuuden Jumalan luona, saatte te, jos noudatatte minun neuwoani ja käännytte lasten ystäwän, Jesuksen Kristuksen puoleen, sekä uskotte sydämestänne häneen. Sillä hän on Wapahtaja kaikille, niinpä teillekin. Ja kaikille niille, jotka uskowat häneen, antaa hän woiman tulla Jumalan lapsiksi.

Ja nyt lopuksi — älkää unohtako rukoilla jokapäiwä: Jumala anna meille nöyrä ja kuuliainen sydän, Jesuksen Kristuksen kautta! Amen.

⁂ Hinta 10 penniä. ⁂